خبر

پزشکیان در پاسخ به تماس تلفنی رئیس‌جمهور فرانسه مطرح کرد
اگر غربی‌ها دنبال جلوگیری از ناامنی در منطقه هستند فورا حمایت از صهیونیست‌ها را متوقف کنند

مسعود پزشکیان ظهر روز گذشته (چهارشنبه) در پاسخ به تماس تلفنی امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه که با ابراز نگرانی از تشدید التهابات در منطقه در پی اقدام تروریستی رژیم صهیونیستی در به شهادت رساندن اسماعیل هنیه، رئیس دفتر سیاسی جنبش حماس، تقاضای خویشتنداری از جانب ایران داشت، گفت: جمهوری اسلامی ایران همواره برای ایجاد صلح، ثبات و امنیت در منطقه و جهان و جلوگیری از تنش، ناامنی و جنگ نقشی محوری ایفا کرده، اما رژیم صهیونیستی با اقدامات جنایتکارانه و تروریستی خود علیه مردم مظلوم و بی‌دفاع غزه و همچنین ترور شهید هنیه به‌عنوان میهمان رسمی جمهوری اسلامی ایران به دنبال آتش‌افروزی در منطقه است و متأسفانه آمریکا و کشورهای غربی نیز به جای محکومیت، این رژیم را در ارتکاب جنایت، نسل‌کشی و ترور حمایت کرده‌اند. به گزارش ایسنا، رئیس‌جمهور با تأکید بر محفوظ‌بودن حق پاسخ مناسب به این اقدامات از سوی ایران، از رفتار منفعلانه آمریکا و کشورهای غربی پس از حمله رژیم صهیونیستی به سفارت جمهوری اسلامی ایران در دمشق و همچنین ترور رئیس دفتر سیاسی جنبش حماس در تهران، انتقاد و تصریح کرد: آمریکا و کشورهای غربی با رویکردی متناقض و دوگانه از رژیمی که به هیچ‌یک از قوانین و مقررات بین‌المللی پایبند نیست و از هیچ اقدامات جنایتکارانه‌ای در منطقه فروگذار نکرده، حمایت می‌کنند و در نهایت تأسف، کشورهایی را که هدف این‌گونه اقدامات قرار گرفته‌اند، به عدم پاسخ و خویشتنداری دعوت می‌کنند. پزشکیان در ادامه با تأکید بر اینکه تا زمانی که رژیم صهیونیستی با حمایت سیاسی، مالی، تسلیحاتی و رسانه‌ای آمریکا و کشورهای غربی با خیال راحت به نسل‌کشی، جنایت و ترور اقدام می‌کند، منطقه و جهان روی ثبات، امنیت و صلح را نخواهد دید، افزود: اگر آمریکا و کشورهای غربی واقعا به دنبال جلوگیری از جنگ و ناامنی در منطقه هستند، برای اثبات این ادعا باید فورا فروش سلاح و حمایت از رژیم صهیونیستی را متوقف و این رژیم را وادار به توقف نسل‌کشی و حملات به غزه و پذیرش آتش‌بس کنند. رئیس‌جمهور تأکید کرد: جمهوری اسلامی ایران پرهیز از جنگ و تلاش برای استقرار صلح و امنیت جهانی را جزء اصول اساسی خود می‌داند، اما در چارچوب معاهدات و قوانین بین‌المللی هرگز در مقابل تعدی به منافع و امنیت خود سکوت نخواهد کرد.

در آیین تکریم و معارفه معاونت اجرائی رئیس‌جمهور
عارف: راهبرد دولت چهاردهم اول «اقدام» و بعد «گزارش» است

محمدرضا عارف در آیین تکریم و معارفه معاون سابق و جدید اجرائی رئیس‌جمهور بر ضرورت رسیدگی به مطالبات همه مردم ازجمله مردمی که در انتخابات رأی نداده‌اند، تأکید کرد و گفت: راهبرد دولت چهاردهم در مرحله اول «اقدام» و بعد از آن «ارائه گزارش» است و تا کاری به نتیجه نرسیده باشد آن را بیان نمی‌کنیم. محمدرضا عارف، معاون‌اول رئیس‌جمهور، با گرامیداشت یاد و خاطره شهدای دولت گفت: عنوان دولت چهاردهم، «دولت وفاق ملی» و هدفش استفاده از توانایی تمامی نخبگان و چهره‌های برجسته دانشگاهی و اندیشمند است و از همه آنها که دغدغه ایران را دارند، می‌خواهیم که برای رفع مشکلات، به این دولت کمک کنند. به گزارش ایسنا، عارف گفت: در دولت وفاق ملی، تلاش می‌کنیم کابینه‌ای پویا، فعال و پرتلاش را تشکیل دهیم تا به خواسته‌های تمامی مردم چه آنها که رأی دادند و چه آنها که گله‌مند بودند و رأی ندادند، پاسخی مناسب و درخور بدهیم.

راهبرد

در گفت‌وگوی «شرق» با محمدقسیم عثمانی مطرح شد
شایسته گزینی در کابینه، برگ برنده دولت

شرق: محمدقسیم عثمانی، نماینده مجلس دوازدهم و عضو فراکسیون اهل سنت این مجلس، در گفت‌وگویی که با «شرق» درباره موضوع لزوم به‌کارگیری نیروهای اهل سنت در کابینه چهاردهم دارد، بر این باور است «حضور یک اهل سنت در مقام وزیر، ضمن نمایش چهره توسعه‌یافته از جمهوری اسلامی ایران، باعث همبستگی، وفاق ملی و تقویت امید سیاسی در جامعه اهل سنت و کل کشور خواهد شد و این به نفع نظام است». متن کامل این گفت‌وگو را در ادامه از نظر می‌گذرانید.

جناب عثمانی، به‌عنوان عضو فراکسیون اهل سنت مجلس دوازدهم، چه برآوردی از روند به‌کارگیری اهل سنت در کابینه چهاردهم دارید؟ آیا حضور یک اهل سنت در شورای راهبری دولت پزشکیان می‌توانست به معنای انتخاب یک اهل سنت در قامت وزیر باشد؟

من چنین تصوری ندارم.

به چه دلیل؟

چون انتخاب یک اهل سنت به‌عنوان یکی از چندین عضو شورای راهبری دولت چهاردهم نمی‌توانست به تنهایی موضوع به‌کارگیری اهل سنت در رده وزارت را عملیاتی کند. اساسا نمی‌توان این انتظار را داشت که یک اهل سنت به تنهایی بتواند در شورای راهبری دولت چهاردهم مطالبات جامعه اهل سنت ایران را محقق کند و این دور از انتظار است که تصور کنیم آقای قادری به تنهایی می‌توانست شرایط را به سمتی پیش ببرد که یک وزیر اهل سنت در کابینه چهاردهم داشته باشیم. اما به هر حال باید بپذیریم که نفس حضور یک اهل سنت در این شورا، نقطه آغازی است برای دیده‌شدن درست جایگاه اهل سنت در رده‌های مدیریت کلان کشور و ایجاد فرصتی برابر برای چرخش نخبگان.

پیرو این توضیحات شما، آقای پزشکیان می‌تواند وزیر اهل سنتی در دولت خود داشته باشد؟

ببینید، ما باید واقعیت‌ها را در نظر بگیریم و واقعیت این است که آقای دکتر پزشکیان برای معرفی وزیر اهل سنت با محدودیت‌هایی دست‌به‌گریبان است. هرچند در این گفت‌وگو با روزنامه «شرق» نمی‌توان به طور جامع به این محدودیت‌ها پرداخت و شاید هم درست نباشد که مستقیما عنوان شود پزشکیان برای معرفی وزیر اهل سنت با چه محدودیت‌هایی دست‌به‌گریبان است و جایز نباشد به آن ورود کرد؛ چون حساسیت‌ها را پررنگ می‌کند. از این‌رو، خیلی به مصلحت نیست موضوع چندان باز شود. بااین‌حال، من معتقدم در یک نگاه آسیب‌شناسانه، اگر دولت آقای پزشکیان تأکیدی روی حضور اهل سنت در کابینه چهاردهم داشت، به جای تمرکز و صرف انرژی برای حضور اهل سنت در مقام «وزیر»، ایشان می‌توانست یکی از معاونان و جایگاه‌های ستادی ریاست‌جمهوری را به اهل سنت بسپارد.

به چه دلیل چنین باوری دارید؟

چون انتخاب یک اهل سنت به‌عنوان یکی از معاونان رئیس‌جمهور نیازی به رأی اعتماد مجلس ندارد. اگر ما می‌خواهیم یک وزیر اهل سنت داشته باشیم، لازمه آن رأی اعتماد مجلس است.

با این اوصاف از شما به‌عنوان نماینده مجلس دوازدهم می‌پرسم که آیا قوه مقننه با این شعار و وعده دولت پزشکیان همراهی نخواهد کرد؟

من شخصا معتقدم مجلس دوازدهم همراهی نخواهد کرد. اینجاست که من دوباره به نکته قبلی خودم بازمی‌گردم و بر این باورم که اگر آقای دکتر پزشکیان توانسته مجوزی برای به‌کارگیری اهل سنت در کابینه چهاردهم بگیرد، می‌بایست ایشان از نیروهای اهل سنت در جایگاه یکی از معاونان خود استفاده می‌کرد، نه در قالب وزیر و اتفاقا اینجا باید اشاره کنم که شاید، تأکید دارم شاید، معرفی یک وزیر اهل سنت توسط آقای پزشکیان، صرفا یک رفع تکلیف باشد و عنوان کنند که من وزیر اهل سنت را بنا بر وعده و شعار خود معرفی کردم، اما مجلس شورای اسلامی و نمایندگان به آن رأی اعتماد ندادند. این در حالی است که انتخاب یک اهل سنت برای معاونان ریاست‌جمهوری نیازی به رأی اعتماد نداشت.

من سال‌هاست آقای دکتر پزشکیان را از نزدیک می‌شناسم و با روحیه، اندیشه و نگاه توسعه‌گرای ایشان آشنایی کافی دارم. واقعا ایشان قلبا می‌خواهد که از نیروهای اهل سنت در مقام های ملی بهره ببرد، اما باید این را هم بپذیریم که برای رسیدن به این منظور و توفیق در به‌کارگیری اهل سنت، آن‌هم در جایگاه وزارت، باید پیش‌زمینه‌ها و ملزومات آن فراهم شود و تعاملات و گفت‌وگوهای لازم در این زمینه صورت گیرد و چراغ سبز این نهادها را برای به‌کارگیری اهل سنت در قامت وزیر از قبل کسب کرد. بنابراین شاید ایشان این اجازه را نداشته باشد، اما قلبا آقای دکتر پزشکیان دوست دارند وزیر اهل سنت در کابینه خود داشته باشند. من واقعا ایشان را می‌شناسم و می‌دانم که دکتر پزشکیان در جریان رقابت‌های انتخاباتی واقعا شعار به‌کارگیری اهل سنت را با هدف کسب رأی جامعه اهل سنت ایران مطرح نکرد؛ ایشان معتقد به به‌کارگیری اهل سنت در دولت خود هستند. اساسا آقای پزشکیان به چیزی که اعتقاد نداشته باشد ورود نمی‌کند و از آن سخن نمی‌گوید. حتی در جریان رقابت‌های انتخاباتی، من شخصا چند پیشنهاد به ایشان دادم که سبد رأیشان پرتر شود، اما به من می‌گفتند اگر من این وعده‌ها و شعارها را بدهم و نتوانم آنها را عملیاتی کنم، چه جوابی در مقابل مردم دارم؟! بنابراین واقعا آقای دکتر پزشکیان شعار به‌کارگیری اهل سنت را با هدف رأی‌آوری مطرح نکرد. آقای پزشکیان حتی شعارهای رأی‌آوری که نمی‌توانست آنها را محقق و عملیاتی کند نیز مطرح نمی‌کرد. پس اگر در انتخابات موضوع به‌کارگیری اهل سنت را مطرح کرده، به آن باور داشته و تصورشان بر این است که می‌تواند اهل سنت را در کابینه خود داشته باشد. حال باید دید در مرحله عمل چنین اجازه‌ای به او داده خواهد شد یا خیر. لذا شاید انتظار عموم اهل سنت ایران بر این باشد که شعار آقای دکتر پزشکیان برای به‌کارگیری اهل سنت در رده وزارت باید عملیاتی شود، اما من بشخصه و با توجه به اشرافی که به برخی مسائل و اخبار دارم، این انتظار را چندان نزدیک به واقعیت نمی‌دانم.

چرا چنین باوری دارید؟

اگر بخواهیم صرفا روی تلاش‌های دولت پزشکیان برای حضور اهل سنت در کابینه چهاردهم تمرکز کنیم، به نظر من مسئله و موضوع مذهب به شکل درستی تبیین و تعریف نشد.

از چه بابت؟

از این بابت که وقتی گفته می‌شود اگر فردی شیعه باشد امتیاز ندارد و اگر فردی سنی باشد برای وزارت امتیاز دارد، طبیعتا باعث می‌شود یک افراط و تفریط و دوقطبی به وجود آید.

پس شما انتقادتان به مواضع و نوع بیان محمدجواد ظریف است؟

مسئله فراتر از این حرف‌هاست؛ چون جامعه اهل سنت انتظار دارد مسئله مذهب به درستی تبیین شود.

اگر شما به جای ظریف بودید، موضوع را چگونه تبیین می‌کردید؟

من به‌عنوان یک نماینده جامعه اهل سنت ایران در مجلس شورای اسلامی این انتظار را ندارم که صرفا به خاطر مذهب اهل سنت به من امتیاز بدهند. انتظار بحق و درست اهل سنت این است که اگر فردی شایستگی، توان، دانش، تخصص و تجربه حضور در یک وزارتخانه را دارد، به دلیل مذهب جلوی حضور او گرفته نشود و مسیر رشد و توسعه و پیشرفت او که در واقع مسیر رشد کل کشور است، مسدود نشود. به بیان دیگر اگر من شایسته حضور در یک پست و مقام هستم، من را به دلیل مذهبم کنار نگذارند، نه اینکه برعکس، به خاطر مذهب به فردی میدان داده شود.

اصلا نباید قید مذهب را به‌عنوان یک پارامتر در تعیین شایستگی یا عدم شایستگی افراد برای حضور در مناسب و پست‌ها لحاظ کرد. اساسا مقوله مذهب در حوزه مدیریتی یک عامل حاشیه‌ای است. پس من اگر انتقادی به گفته‌های آقای ظریف دارم، این است که آن نوع بیان اگرچه با هدف درستی مطرح شد، اما به شکل درستی تبیین نشد و حساسیت‌ها درباره مذهب اهل سنت را بیشتر کرد. من واقعا مخالف این هستم که تصور شود به خاطر اهل سنت بودنم به من پست و مقام داده شود. تمام خواسته و انتظارات اهل سنت این است که اگر یک فرد اهل سنت دارای دانش، تخصص و توان و تجربه است، فقط به دلیل مذهب اهل سنت، جلوی او گرفته نشود. باید یک فرصت برابر برای حضور همه نیروهای کشور از همه اقوام و مذاهب و زبان‌ها در مدیریت کشور به وجود آید. ما به دنبال شایسته‌سالاری هستیم، به دنبال مذهب‌سالاری یا قوم‌سالاری نیستیم.

از قوم و مذهب نام بردید. خلط مبحث بین مقوله قرائت قوم‌گرایانه با خوانش مذهبی را چگونه می‌بینید؟ آیا درباره انتخاب وزرای دولت پزشکیان هم شاهد چنین خلط مبحثی هستیم؟

بله، درباره به‌کارگیری وزرا، آن چیزی که محل بحث و نقطه اختلاف است، ناظر به مقوله مذهب است، نه قوم و زبان بنابراین اگر در مقام وزارت از چهره‌های کرد اهل تشیع استفاده شود، به باور جامعه اهل سنت ایران، اتفاق مهمی روی نداده و کماکان خواسته‌ها، مطالبات و انتظارات اهل سنت روی زمین مانده است. در همین دولت سیزدهم، آقای رئیسی برخی استانداران یا حتی وزرای کرد داشتیم که اهل تشیع بودند پس آن چیزی که خواست کردها، بلوچ‌ها و دیگر اقوام است، این است که از نیروهای اهل سنت استفاده شود و یک فرصت برابر با دیگر نخبگان سیاسی اهل تشیع برای حضور در رده‌های کلان مدیریت کشور به وجود آید.

ادامه در صفحه ۵